

Daha Güneş Batmadan

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 27 Haziran 2019

Güzelliği anbean şu gönlüme kattın ya,
Çocuksu düşlerimi yeniden yaşıyorum.
Sabahın seherine iz bırakıp gittin ya,
Boynum nasıl büküldü, halime şaşıyorum.

Balkon kahvaltımızın yeller esti yerinde.
Gündüz deniz dalgayla, bir mateme büründü.
Kızıl akşam ufukta bugün sensiz göründü.
İnanmak çok zor ama, yaz günü üşüyorum.

Maviler soldu bugün, dağlar aldı dumanı.
İçime çekiyorum çam kokulu ormanı.
Uykusundan uyandı, yine hasret zamanı.
Ben ki bu aşk yolunda, belli ki pişiyorum.

Kulağımı kabarttım, türkü türkü sesine.
Fazla tahammülüm yok, melodinin es'ine.
Bir öpücük kondurdum, yokluğunun yasına
Ve karanlık gecede dolup da taşıyorum.

Her şey çok daha güzel, yamacımda sen varken.
Özlem başladı bile, sakın deme ki erken.
Anladım ki bu hayat adım adım giderken,
Seninle her anını, coşkuyla koşuyorum.

Tasavvuf şiirleri, yazdım bilmem kaç gündür.
En büyük aşkla attı, yüreğim nice andır.
İlahi aşk Rabb'ime, sevdam senin yönündür.
Gözlerini görmezsem, boşluğa düşüyorum.

Kul Fikret'im biçare, bu sevda masalını,
Anlattıkça durulur, hafifletir solunu.
Daha güneş batmadan, bekliyorum yolunu.
Bil ki ancak yanında, kendimi aşıyorum.

Mehmet Fikret ÜNALAN
26 Haziran 2019 Saat 20.45
Güzelçamlı/Kuşadası